

Conclusiekracht

Weblog voor re.Public van:

Koos Janssen is burgemeester van Zeist en lid van de Gemeenteraad van de Toekomst

Het zesde seminar, en tevens slot van de gemeenteraad van de Toekomst, vond in Hoofddorp plaats op 6 december 2013. Centraal thema was de Conclusiekracht van de Raad. Eerdere thema's waren: veranderkracht, verbindingskracht, communicatiekracht, toezichtkracht en stuurkracht. De zoektocht in alle bijeenkomsten was: hoe breng je de burger beter aan zet en hoe breng je het raadslid daarbij beter in positie. Dit is geen eenvoudige opgave. De lokale democratie heeft het namelijk niet gemakkelijk.

De bijeenkomst nu begon met een "College-Tour". Prof.dr. R.J. (Roel) in 't Veld was hoofdspeler. Op verzoek van de Raad schreef hij een essay over de representatieve en participatieve democratie en de verhouding tussen beide. Door de raadsleden werd hij hierover bevraagd. In de zaal klonk al snel door: de levendigheid van de democratie hangt samen met de inzet van inwoners om de inhoud van voorstellen te verrijken. Kortom, breng als raadslid de burger in positie, dan kom je ook zelf in een betere positie. Roel in 't Veld sloot af met de constatering dat het vraagstuk van de lokale democratie gaat over "de omgang met variëteit, met de afwegingen ten aanzien van democratische dilemma's, met de tedere balans tussen regels en ruimte en met de bereidheid om te experimenteren".

Dat experiment zijn we vervolgens aangegaan met een "andere raadsvergadering". Joop Hofman van Participatiehuis Rode Wouw ontwikkelde hiervoor met een aantal leden van de Raad een nieuwe werkwijze: het "RaadsRuitModel". Het bestaat uit vijf stappen. Startpunt is het opstellen van een openingsvraag (stap 1). Na verkennen (stap 2), delen en waarderen (stap 3) volgt het maken van een voorstel (stap 4). Tenslotte komen beoordelen en vaststellen aan bod (stap 5). Het hele proces is erop gericht op interactieve wijze, eventueel met hulp van buiten (via social media) de openingsvraag te verrijken tot een breed gedragen voorstel. Allerlei aspecten worden tegelijkertijd door groepjes deelnemers nader verkend, verdiept en gedeeld. Deze manier van werken –oploopjes, opstootjes en samenloopjes- bracht veel inhoud, betrokkenheid en dynamiek te weeg.

De openingsvraag luidde: Hoe komen na de raadsverkiezingen gemeenteraad, ondernemingen, instellingen, verenigingen en inwoners(groepen) met hulp van ambtenaren tot een akkoord voor de volgende collegeperiode, wat zijn de voornaamste elementen van dat akkoord en hoe komt het tot een gedragen uitvoering? Het eindresultaat verschijnt binnenkort als onderdeel van de Brief aan de Koning. Dat is namelijk de afronding van de zes bijeenkomsten van de Raad.

Terugblikkend voel ik nog steeds de energie van de slotbijeenkomst. Met een doordachte en ontspannen werkwijze en een open houding deed iedereen mee. Vele groepjes overlegden over onderdelen van de openingsvraag. Ook de werkplek inspireerde: een ruime ontvangsthall waarin voldoende plaats was om staand met elkaar te praten. Van openingsvraag naar besluit; een weg met hobbels en gaten. Oude kwalen en nieuwe verschijnselen. Het hoort allemaal bij de zoektocht naar verlevendiging van de lokale democratie en het ruimte bieden aan burger en raadslid. De conclusiekracht is niet de kracht om te concluderen. Het is wel de kracht waarmee de conclusie wordt gedragen. Dat maakt van de ontdekkingsreis een spannend avontuur.